

poslušna. Ali zdaj razumeš, zakaj sem jaz na videz mlajši ko moja dva brata, dasi sem v resnici mnogo starejši od njiju? Srednji brat ima ženo ne slabo ne dobro, zato je on nekako v sredi med nama. Najmlajši pa ima ženo vražjo in zato je videti tako star. To, mladi princ, si dobro zapomni! — Kar se tiče tvojega prvega vprašanja, ti tole povem: Tisti kos zemlje, kjer je zrasel zlatocvetni grm, je revni kmetič prodal sosedu. Ta je našel na njem lonec zlata, pa ga ni hotel vzeti, češ da tega ni kupil od prejšnjega gospodarja. Prejšnji lastnik pa v svoji poštenosti tudi ni hotel zase pograbit bogastva, ki je bilo najdeno na prodanem svetu. Tvoj modri oče je pa razsodil spor tako, da je sosedoma ukazal, naj se njuna otroka poročita in zaklad njima oddasta. Na ta način sta sosedu stopila v medsebojno sorodstvo. Odslej so vsi pošteno in prijateljsko živeli in zemljo skupno obdelovali. Rožni grm z zlatim cvetjem — to je pa plačilo za njih poštenje! Toda cvetje trgati z njega smejo samo gospodarji tiste zemlje. Nihče naj ne iztegne roke iz zavisti po tujem blagu, ampak vsak naj si prizadeva, da si svojo srečo zasluži.«

Princa je bilo sram, ko se je spomnil, da je opustošil vinograd in uničil polje. Zahvalil se je starcu in odhitel domov, da popravi, kar je zagrešil. Na svoje začudenje je pa videl, da stoji čudežni grm na svojem mestu; okrog njega pa je sadovnjak v najlepšem cvetju. In v sadovnjaku so izpeljani jarki in po njih se pretaka z gorâ voda za namakanje.

Tako je nebo samo odškodovalo storjeno krivico in nagradilo pošteno delo z božjim blagoslovom.

Svjatoslav:

Invalid.

*Prišel je stric Jernač s harmoniko,
zavriskal nam na vasi pesmico,
kot bi škrjančki nam zažrgoleli.*

*Harmonika-vriskalka govori,
Jernač, naš stric, pa kar molči, molči,
saj desno nogo so nekje mu vzeli.*

*Prebredel prej je križem božji svet,
pretrpel ogenj, solnce, mraz in led
in vriskal in prepeval venomer.*

*Poslali so ga v smrt. Prišel je glas,
da mu razbilo je nogo, obraz,
in mislil je, da skoraj bo večer.*

*Zdaj svira v vasi. Gleda čudno mirno,
na zadnjo pesem čaka verno, verno,
a zadnje pesmi noče biti od nikjer...*